

[Fibiger.]

være villig til at stille nogle Penge til Raadighed, og jeg vil derfor spørge den højt-ærede Landbrugsminister — hvis han vil svare i Dag, hvad jeg ikke ved, men jeg vil dog tillade mig at spørge —, om den højt-ærede Landbrugsminister vil tage denne Sag op, saadan at Spørgsmaalet kan blive drøftet med Jordlovsudvalget, inden det kommer videre.

Ja, med disse Ord skal jeg slutte mit Indlæg her ved anden Behandling, idet jeg kun yderligere skal sige, at vi fra mit Partis Side ikke ønsker at medvirke til, at dette Lovforslag ophøjes til Lov, men at vi heller ikke vil stemme imod, ud fra den Betragtning, at vi mener, det er nødvendigt, at man har en Lovgivning, der tjener de Formaal, der her er angivet.

N. P. Andreasen: Der er skrevet i den konservative Betænkning og ogsaa sagt her af Det konservative Folkepartis Ordfører, at de to Regeringspartier selv kunde bære Ansaret for at gennemføre en Lovgivning som den, her er Tale om. Jeg vil gerne heroverfor sige, at vi vil meget gerne tage Ansaret for denne Lovgivning, det har vi i øvrigt allerede haft gennem de sidste 3—4 Aar. Man skulde jo mene, at de to Oppositionspartier her i Salen kunde forstaa, hvilket godt udført Stykke Arbejde netop denne Lov har udrettet. Jeg forstaaer for mit Vedkommende ikke, at hverken Venstre eller de Konservative vil være med til at gennemføre en Lovgivning af denne Karakter, en Lovgivning, som paa saa mange Omraader netop virker udmærket over for Landbruget. Hele Spørgsmaalet om Tuberkulosens Bekæmpelse, saaledes som det er lagt frem i Lovforslaget, er da først og fremmest et Spørgsmaal, der maa interessere alle Landmænd, hvad enten det er større eller mindre Landmænd, og det nye Spørgsmaal, der nu bliver knyttet til Loven, om Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning, er jo et Spørgsmaal, der staar paa lige Fod med det andet, og det vilde derfor have været heldigt, om man fra alle Sider her i Salen kunde have givet sin fulde Tilslutning til, at ogsaa dette Spørgsmaal blev taget frem og undersøgt og løst paa den rigtige Maade.

Maa jeg dernæst sige om Tilskuddet

paa de 2,5 Millioner til billigt Kød, at man ligesom de andre Aar har kritiseret, at Tilskuddet ydes af Kødfonden. Vi finder derimod dette meget berettiget. Hele Forholdet, saaledes som det har ligget med Hensyn til Køprisernes Stigning, er en direkte Følge af hele denne Lovs Virkninger, og derfor bliver det ikke Landbruget eller Producenterne, som maa udrede de 2,5 Millioner, men Forbrugerne; alle, der overhovedet bruger Oksekød her i Landet, maa være med til at betale de 2,5 Millioner. Det er Forholdet, og det er meget berettiget, at man sætter det ind her i Loven for at fremskaffe dette billige Kød; det har ikke alene den gode Virkning, at de Mennesker, der er ubemidlede, kan komme til at spise Kød, men det har ogsaa den Virkning, at det fremmer Afsætningen og dermed i Virkeligheden fremmer selve Lovens Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger rettede det direkte Spørgsmaal til mig, om man gennem Prisansættelsen kan udligne det saakaldte Tilskud til Studene. Jeg vil gerne heroverfor sige, at enhver jo vil kunne forstaa, at Prisansættelsen i nogen Grad maa rette sig efter Afsætningsmulighederne paa de forskellige Markeder. Prisansættelsen her er først og fremmest dikteret af Afsætningen til Tyskland, det er ganske givet, at netop denne Afsætning bliver prisbestemmende, fordi det er den store Afsætning og ogsaa den Afsætning, som i Priser giver langt mere end de andre Markeder.

Jeg kunde have Lyst til at oplyse, at naar vi er gaaet ind for en Halvering af Studetilskuddet, er det, fordi vi synes, at dette Tilskud virker uretfærdigt over for hele den øvrige Landbefolkning. Efterhaanden som Prisstigningen har sat ind, kommer det til at staa mere og mere klart for alle, at dette ekstraordinære Tilskud til Studene maa forsvinde, ellers vil man uhjælpeligt komme til at gøre Uret over for en lang Række Landbrugere, ikke mindst i Jylland og ikke mindst i Egne, hvor det vilde være haardt at gøre Forskel paa den Maade, som her sker. Dertil kommer, at de Erfaringer, man gennem de sidste 2—3 Aar har indhøstet, viser, at det høje Tilskud til Studene i Virkeligheden fremmer Tillægget af Stude ud over det rimeliges Grænser. Det rimeliges Grænser er angivet ved Muligheden for at skaffe Afsætning, derfor tror jeg, at